

Odločba Višjega sodišča RS: VDS Sodba X Pdp 188/2011

Zbirni podatki

Evidenčna številka: VDS0006822

Sodisce: Višje delovno in socialno sodišče Ljubljana

Oddelek: Oddelek za individualne in kolektivne spore

Datum: 24.2.2011

Področje: DELOVNO PRAVO

Institut: kolektivni delovni spor - razveljavitev volitev - predlagatelj - kandidat - volitve v svet delavcev - aktivna volilna pravica - pasivna volilna pravica - predčasne volitve

[Povezava do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Povezave

Zveza: ZDSS-1 člen 45, 47, 47/2, 52. ZSDU člen 12, 13, 17, 18, 18/3, 31, 31/2, 32, 32/2, 33, 36, 42, 52, 52/3, 52/4, 53, 69, 72, 79, 79/6.

Besedilo

Jedro:

Osebe, ki niso niti kandidati niti predlagatelji kandidatov, ne morejo biti predlagatelji v kolektivnem delovnem sporu zaradi razveljavitev volitev. Predlog, ki ga vložijo, se zavrne.

Volitve niso nezakonite, če predčasne volitve trajajo več kot en dan, na primer en teden.

Izrek:

Pritožba se zavrne in se potrdi odločba (pravilno: sodba) sodišča prve stopnje.

Nasprotni udeleženec sam krije svoje stroške pritožbenega postopka.

Obrazložitev:

Sodišče prve stopnje je z izpodbijano odločbo (pravilno: sodbo) odločilo (pravilno: razsodilo), da se predlog za razveljavitev volitev 28. 10. 2010 zavrne (prvi odstavek). Odločilo je, da so predlagatelji dolžni nasprotnemu udeležencu povrniti stroške postopka v višini 2.148,00 EUR, z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo po preteku 15-dnevnega izpolnitvenega roka, pod izvršbo (drugi odstavek).

Predlagatelji vlagajo pravočasno pritožbo zoper sodbo zaradi bistvenih kršitev določb postopka, zmotne in nepopolne

ugotovitve dejanskega stanja ter zaradi zmotne uporabe materialnega prava po določilih 338. člena ZPP ter tudi zoper odločitev o stroškovnem delu. O aktivni legitimaciji predlagateljev in o pravnem interesu predlagatelji navajajo, da Zakon o sodelovanju delavcev pri upravljanju določa pravico delavcev (8. člen), da izvolijo svet delavcev in delavskega direktorja, s čimer delavci pridobijo možnost sodelovanja pri upravljanju (pravica do soodločanja, pravica do zadržanja odločitev delodajalca). Delodajalci poskušajo v praksi v delavski svet in za delavskega direktorja predlagati ljudi, ki ne bi nasprotovali njihovim odločitvam pri odločanju, zato ima ZSDU kopico določb, ki preprečujejo delodajalcem možnost vplivanja, kdo bo v svetu delavcev in kdo bo izvoljen za delavskega direktorja. Tretji odstavek 18. člena ZSDU določa, da se svet delavcev lahko izvoli le pod pogojem, če je ta odločitev sprejeta na zboru delavcev (samih). Na zboru delavcev teče debata o tem, ali delavci želijo imeti svet delavcev. Delavci imajo pravico, da na zboru ne glasujejo. Pri sklicu zbora delavcev 69. člen ZSDU v 1. odstavku določa, da ima zbor delavcev pravico sklicati le svet delavcev, ki ga sestavljajo vsi zaposleni v družbi, razen vodilnega osebja. Ne sme zbora sklicevati direktor družbe kot obveznega in se zbora udeležiti, saj potem ni možna debata delavcev o tem, ali sploh želijo imeti svet delavcev ali ne. Predlagatelji se sprašujejo, na kakšni podlagi je sodišče štel, da 2., 3. in 5. udeleženec nimajo pravnega interesa za vložitev predloga za razveljavitev volitev ter se tudi sprašujejo, kakšno pravno varstvo potem sploh imajo zoper kršitev pravice delavcev do neudeležbe na zboru delavcev (saj je bila udeležba po sklicu obvezna). Na zboru so bili prisotni tudi študentje in delavci brez aktivne volilne pravice. Predlagatelji so opozorili na kršitve na zboru S.R. & H.P. po zapisniku z dne 23. 9. 2010, s katerim so se seznanili šele v predmetnem postopku pred sodiščem. Sodišče bi moralo razveljaviti volitve glede na to, da je to bistven razlog za razveljavitev volitev po 53. členu ZSDU. Tako ni utemeljena odločitev, da 2., 3. in 5. udeleženec naj ne bi imeli aktivne legitimacije, zlasti zato, ker so predsedniki sindikatov v družbi, ki zastopajo druge delavce - svoje člane in skrbijo za zakonitost glasovanja na zboru delavcev. Gre za kršitev po določilih 8. točke 2. odstavka 339. člena ZPP (pravica

predlagatelj do sodnega varstva v postopku) v tem delu je sodba brez razlogov ter gre za kršitev po 14. točki 2. odstavka 339. člena ZPP oziroma za kršitev materialnega prava. Sodišče je navedlo, da namenska razlaga iz 3. odstavka 52. člena ZSDU nakazuje, da ni ovire, da volitve ne bi mogle trajati več kot en dan, kot v obravnavanem primeru. Takšna razlaga ni utemeljena, saj 1. odstavek 36. člena ZSDU določa, da volivci, ki so na dan volitev odsotni, volijo pred tem dnevom. Zakon torej izrecno določa, da je mogoče določiti le en dan predčasnih volitev. Delavci imajo po določilih 1. odstavka 35. člena ZSDU le enkrat priložnost, da se volitev udeležijo. Izjema je en dan predčasnih volitev. Tako je dikcija 3. odstavka 52. člena ZSDU presplošna in je 35. člen ZSDU *lex specialis*. Sodišče s sporno razlago posega v pravice delavcev, ki ne želijo izvolitve predlaganih kandidatov v svet delavcev oziroma, ki ne želijo voliti (42. člen) ter omogoča možnost nezakonitega vplivanja oseb (delodajalca) na izvid volitev. Tako se je vedelo, da je dan 28. 10. 2010 čas "krompirjevih počitnic" in se je vedelo, da nekaj delavcev na ta dan ne bo moglo pristopiti k volitvam. Če zakon glede volilnih pravil izrecno ne določa več dni, potem to prepoveduje, kar pomeni, da so predčasne volitve v celoti nezakonite. V kolikor bi sodišče spoštovalo določbo 35. člena ZSDU, bi lahko prišlo do sklepa, da glasov na predčasnih volitvah ne bi smelo upoštevati kot veljavnih (to je cca. 139 glasov). Pritožba našteva volišča B.R., M.R., S.S.R. in S.R. & H.P.. Tako predlagatelji ocenjujejo, da je od 586 upravičencev glasovalo 370 delavcev, pri tem je potrebno od 370 glasovnic izločiti cca. 1/3 neveljavnih glasovnic iz predčasnih volitev, tako da ostane le 231 veljavnih glasovnic, kar je manj kot polovica od 586 volilnih upravičencev. Volitve so neveljavne tudi iz razloga, ker na njih ni bilo nobenega nadzora v skladu z zakonom kot na dan izvedbe volitev. Dogajale so se zlorabe na voliščih. Za določene vodilne delavce je razvidno, da gre za posebne pogodbe in bi moralo sodišče v vsakem primeru presoditi ali imenovani vodilni delavci v svet delavcev nimajo kakšnih statusno-pravnih funkcij. Glede stroškovnega dela predlagatelji navajajo, da je bilo predlagateljem naloženo, da morajo nasprotni stranki povrniti njene stroške zastopanja po odvetniku v višini 2.148,00 EUR, predvsem pa zaradi napačne uporabe materialnega prava glede odreditve plačila stroškov in zaradi kršitve načela sorazmernosti. Predlagatelji so zastopani po pooblaščenju, ki je zaposlen na sindikatu in ima pravico zastopati delavce na podlagi zakona, vendar sodišče stroškov zastopanja pooblaščenca v primeru uspeha tožbe ne priznava. Tako bi moralo sodišče v konkretni zadevi upoštevati načelo sorazmernosti, ekonomičnosti in pravičnosti. Sodišče tudi ni ovrednotilo, v kakšnem delu zahtevka so predlagatelji uspeli, saj je do določenih kršitev vendarle prišlo. Gre za kršitev sorazmernosti, ekonomičnosti in pravičnosti. Zato predlagatelji predlagajo, da pritožbeno sodišče pritožbi ugodi in volitve razveljavi oziroma podredno zadevo vrne sodišču prve stopnje v ponovno odločanje, glede stroškov pa odloči, da stranki krijeta vsaka svoje stroške postopka.

Nasprotni udeleženec podaja odgovor na pritožbo in v celoti

prereka pritožbene navedbe predlagatelj, v kolikor se z njimi izrecno ne strinja ter pritožbenemu sodišču predlaga, da pritožbo 2., 3. in 5. predlagatelja zavrže, saj nimajo aktivne procesne legitimacije in zavrne pritožbo kot neutemeljeno za 1. in 4. predlagatelja, predlagateljem pa naloži plačilo priglasih stroškov postopka. Sodišče je povsem pravilno opredelilo obseg sodnega varstva na podlagi predloga za razveljavitev volitev. ZSDU v 1. odstavku 53. člena zagotavlja varstvo volilne pravice "v primeru bistvenih kršitev postopka volitev, ki so ali bi lahko vplivale na zakonitost in pravilnost volitev". Gre torej za kršitev v postopku izvedbe volitev samih, ne pa za morebitne kršitve v predhodnih postopkih. Navaja, da je nasprotni udeleženec prejel pritožbo s poukom o odgovoru na pritožbo v 15 dneh, odgovor je vložil takoj potem, ko se je seznanil, da je pouk napačen. Nerelevantne so pritožbene trditve udeležencev, da na zborih ni bilo prave "debate" o svetu delavcev, da je bil sklic pravilen in da bi bil morda zbor nesklepčen. Sklicatelji zborov so pravilno sklicali zore, na zborih so na podlagi osebnega poznanstva preverjali prisotnost delavcev in njihovo pravico voliti, sklic zbora in sam zbor je bil povsem ločen od sestanka z zaposlenimi in ni imel nobene druge povezave, razen v tem, da je bil natiskan na istem papirju. Sodno varstvo po ZSDU ni zagotovljeno za hipotetične situacije, kot jih prikazujejo predlagatelji. Predlagatelji niso dokazali, da na zboru v S.R. & H.P. več kot polovica delavcev ni imela volilne pravice, zato ni jasno, zakaj to trdijo v pritožbenem postopku. Sodišče ni zagrešilo kršitve po 8. točki 2. odstavka 339. člena ZPP, saj se do zatrjevanih kršitev v zvezi s sklicem zbora delavcev ni opredelilo zaradi pravilnega zavzetega in obrazloženega materialnopravnega stališča, da te kršitve niso merodajne v postopku po 53. členu ZSDU. V zvezi s trajanjem predčasnih volitev predlagatelji ponovno vzpostavljajo to kot problem, pri čemer nasprotni udeleženec navaja, da je potrebno izhajati iz namenske razlage 53. člena ZSDU, tako da je pravilnejše stališče, da je možnih več dni predčasnih volitev. Zmotna je razlaga predlagatelja, da smejo predčasne volitve trajati samo en dan volitev. Nasprotni udeleženec z uporabo življenjskih izkušenj in pravil logike navaja, da ni jasno, kako bi lahko več dni trajajoče volitve pomenile kršitve volitev in bi bile volitve "manj pravilne". Predlagatelj do sedaj niso jasno opredelili, zakaj se jim zdi to vsebinsko sporno oziroma nepravilno, zakaj je za delavca volivca slabo, da ima možnost več dni glasovati. Večja možnost glasovanja namreč ne pomeni večje dolžnosti glasovanja. Zmotna je razlaga, da naj bi bilo na predčasnih volitvah dopustno glasovati samo delavcem, ki se rednih volitev ne morejo udeležiti, ker so na ta dan upravičeno odsotni. Volivec lahko vedno odloči, da ne bo glasoval. Seveda je namen predčasnih volitev omogočiti glasovanje tistim volivcem, ki ne bodo mogli glasovati na dan rednih volitev. Vendar to ne pomeni, da na predčasnih volitvah ne sme glasovati tisti, ki bi sicer "lahko" glasoval na dan rednih volitev. Prav tako ni pravilna razlaga predlagatelj, da bi predčasno glasovanje imelo za posledico neveljavnost volitev po 42. členu ZSDU. Ta člen namreč določa, da so volitve veljavne, če se jih je udeležila več kot polovica delavcev z aktivno volilno pravico. Tudi če bi bile predčasne volitve neveljavne, to ne bi vplivalo na dejstvo, da se je volitev udeležila več kot polovica delavcev, saj se ne bi štelo, da se ti delavci niso udeležili volitev. Tako ne gre za kršitev iz 35. člena ZSDU v povezavi z 42. členom

ZSDU. Predlagatelj v pritožbi izhajajo iz zmotnega materialnopravnega stališča, da mora sodišče vsako ugotovljeno kršitev volitev sankcionirati. Tako morebitne kršitve niso mogle vplivati na zakonitost in pravilnost volitev, ker so vse zaslišane osebe, ki so skrbele za predčasno glasovanje, pravilno in v skladu z navodili volilne komisije izvedle predčasno glasovanje. V zvezi z domnevnimi pritiski na delavce je sodišče sprejelo prepričljivo in pravilno dokazno oceno. To, če se je ponekod delavce opozarjalo, da lahko predčasno glasujejo, ne pomeni, da je bila obljubljen korist ali zagrožena sankcija. ZSDU namreč v 3. odstavku 52. člena določa, da delodajalec ne sme v zvezi z volitvami delavcev obljubljati kakršnihkoli koristi oziroma jim ne sme groziti z izgubo koristi in tako vplivati na glasovanje. Zaslišana predlagateljka V.H. in S.Z. sta izpovedala, da nista glasovala (volila) in da ju zato ni doletela nobena sankcija. Nasprotni udeleženec ponovno ponavlja, da M.P. nima sklenjene pogodbe o zaposlitvi po 72. členu ZDR, kar izhaja iz predložene pogodbe o zaposlitvi. V sodnem registru ni bil nikdar registriran kot član uprave, temveč kot član nadzornega sveta (predstavniki delavcev), po izvedbi novih volitev pa je ponovno član (sedaj enotirnega) upravnega odbora, ki v odboru predstavlja delavce. Predstavniki sindikata so imenovali svoje kandidate, ti so bili sprejeti in postavljeni na volitve. V zvezi s stroškovnim delom odločitve nasprotni udeleženec navaja, da je sodišče pravilno odmerilo stroške postopka na podlagi določil 154. člena ZPP, ter da dejstvo, da so zastopani po pooblaščenju, ki je zaposlen v sindikatu, ni relevantno. Sodišče je moralo odmeriti nagrado skladno s tarifo. Čeprav je šlo za izredno komplicirano zadevo, je sodišče priznalo nasprotnemu udeležencu nagrado samo za en narok, čeprav novejša sodna praksa priznava nagrado za vsak narok posebej. Načelo sorazmernosti in ekonomičnosti je sodišče upoštevalo celo več, kot je bilo dolžno. Nasprotni udeleženec priglaja pritožbene stroške postopka.

Pritožba ni utemeljena.

Pritožbeno sodišče je preizkusilo izpodbijano sodbo v mejah uveljavljanih pritožbenih razlogov, pri čemer je v skladu z 2. odstavkom 350. člena Zakona o pravdnem postopku (ZPP, Ur. l. RS, št. 26/99 in nadaljnji) po uradni dolžnosti pazilo na bistvene kršitve določb pravnega postopka iz 1., 2., 3., 6., 7. in 11. točke, razen glede obstoja in pravilnosti pooblastila za postopek pred sodiščem prve stopnje ter 12. in 14. točke 2. odstavka 339. člena ZPP in na pravilno uporabo materialnega prava. Pri tem preizkusu je ugotovilo, da sodišče prve stopnje ni bistveno kršilo določb postopka, pravilno in popolno je ugotovilo dejansko stanje in pravilno uporabilo materialno pravo.

Pritožbeno sodišče se strinja z dejanskimi in pravnimi zaključki sodišča prve stopnje, glede na podane pritožbene ugovore pa dodaja:

Pritožbeno sodišče ugotavlja, da ni podana zatrjevana bistvena kršitev pravil postopka iz 14. točke 2. odstavka 339. člena ZPP, ki določa, da je kršitev podana, če ima sodba pomanjkljivosti, zaradi katerih se ne more preizkusiti, zlasti pa, če je izrek sodbe nerazumljiv, če nasprotuje samemu sebi ali razlogom sodbe, ali če sodba sploh nima razlogov, ali v njej niso navedeni razlogi o odločilnih dejstvih, ali so ti razlogi nejasni ali med seboj v nasprotju. Pritožbeno sodišče ugotavlja, da je lahko presodilo miselno pot sodišča prve stopnje, zakaj je presodilo tako, kot izhaja iz izreka in obrazložitve sodbe, prav tako pa razlogi iz obrazložitve sodbe ne nasprotujejo sami sebi in tudi niso nejasni, prav tako pa ni podano nasprotje med razlogi in izrekom sodbe. Pritožbeno sodišče pojasnjuje, da sodišče prve stopnje tudi ni bilo dolžno izvajati vseh predlaganih dokazov, pač pa le tiste, za katere oceni, da so potrebni, da se ugotovi dejansko stanje in pravno razmerje, ki je pomembno za odločbo, ko to izhaja iz določbe 285. člena ZPP. Sodišče prve stopnje se je opredelilo do vseh relevantnih dejstev in izvedlo tudi vse bistvene dokaze. Obveznost sodišča je, da dokazne predloge strank oceni, pretehta njihovo relevantnost glede na zatrjevana dejstva, ki jih želi stranka s temi dokazi dokazati ter izvede in se opredeli le do tistih dokazov, ki so bistvenega pomena za odločitev. ZPP v 8. členu določa, da katera dejstva štejejo za dokazana, odloči sodišče po svojem prepričanju na podlagi vestne in skrbne presoje vsakega dokaza posebej in vseh dokazov skupaj ter na podlagi uspeha celotnega postopka. Načelo kontradiktornosti ne zavezuje sodišča k izvajanju vseh predlaganih dokazov. Prav tako ni podana smiselno zatrjevana bistvena kršitev iz 15. točke 2. odstavka 339. člena ZPP, ki določa, da je le-ta podana, če je o odločilnih dejstvih nasprotje med tem, kar se navaja v razlogih sodbe, v vsebini listin ali zapisniku o izpovedbah v postopku in med samimi temi listinami oziroma zapisniki. V sodbi so navedeni razlogi o odločilnih dejstvih in ti razlogi so jasni in niso med seboj v nasprotju. Iz izpovedb jasno izhaja, zakaj je sodišče po izvedenih dokazih sprejelo navedeno odločitev.

Ugotoviti je, da iz izvedenih dokazov, ki jih je izvedlo sodišče prve stopnje z vpogledom v listinsko dokumentacijo, ki so jo predložili predlagatelj in nasprotni udeleženec ter po zaslišanju nasprotnega udeleženca predsednice volilne komisije S.Z., predlagatelj S.Z. in V.H. ter prič E.G., R.R., M.G. ter predsednikov volilnih odborov T.M., Z.D., S.K.G., A.G. in A.B.,

L.P., V.B., Z.V., D.M. in M.L., je sodišče ugotovilo, da je predlog predlagatelj neuteemeljen. Med strankama v postopku je bilo nesporno, da svet delavcev ni deloval že dalj časa, ker mu je potekel mandat še pred razpisom volitev. Glede na podane ugovore v postopku pritožbeno sodišče uvodoma pojasnjuje, da je pri volitvah v svet delavcev nasprotni udeleženec volilna komisija, takšno stališče je zavzelo Vrhovno sodišče Republike Slovenije v zadevi opr. št. VIII Ips 553/2006.

Pritožbeno sodišče ob navedenem tudi navaja, da je pri odločanju upoštevalo prepozno vloženi odgovor na pritožbo, glede na to, da iz predloženega spisa izhaja, da je sodišče prve stopnje dalo napačno napotilo nasprotnemu udeležencu, v katerem roku lahko vloži odgovor na pritožbo in je le-ta vložil odgovor na pritožbo v tem roku, sicer pa prepozno. S tem je zagotovljeno načelo kontradiktornosti in upoštevalo tudi določila 22. člena Ustave Republike Slovenije, ki sicer določajo pravico do enakega varstva pravic, takšno stališče je zavzelo Vrhovno sodišče Republike Slovenije v zadevi opr. št. VIII Ips 208/2010 in opr. št. II Ips 860/2007.

Pravna podlaga za odločanje v predmetni zadevi je podana v Zakonu o sodelovanju delavcev pri upravljanju (Ur. l. RS, št. 42/93 - 45/2008 - ZSDU). Kot izhaja iz izvedenih dokazov so predlagatelji v predmetni zadevi uveljavljali kršitev iz 33. člena ZSDU, ki sicer določa, da v primerih iz 2. odstavka 31. člena (če volilna komisija ugotovi, da pomanjkljivosti predlogov kandidatov za člane sveta delavcev ni mogoče odpraviti ali ugotovi, da je predlog kandidatov za člane sveta delavcev vložen prepozno, predlog zavrne) ter 2. odstavka 32. člena ZSDU (ko volilna komisija pomanjkljive in prepozne predloge kandidatov za člane sveta delavcev pomanjkljive ali prepozne predloge kandidatov zavrne), pri čemer imajo predlagatelji in kandidati za člane sveta delavcev v osmih dneh od javne objave sklepa pravico do pritožbe na pristojno sodišče. 53. člen ZSDU pa določa, da v primeru bistvenih kršitev postopka volitev, ki so ali bi lahko vplivale na zakonitost in pravilnost volitev, predlagatelji in kandidati za člane sveta delavcev lahko zahtevajo v osmih dneh na pristojnem sodišču razveljavitev volitev. Predlagatelji so predlog vložili pravočasno, glede na to, da so jo vložili 3. 11. 2010, torej v roku 8 dni po določilih 53. člena ZSDU od dne, ko so bile izvedene volitve in ko je volilna komisija istega dne objavila rezultate volitev, to je 28. 10. 2010.

Pri tem se pritožbeno sodišče strinja s stališčem sodišča prve

stopnje, da sta N.Š. in T.B. neizvoljena kandidata za člane sveta delavcev, torej sta aktivno legitimirana v obravnavanem delovnem sporu. Za preostale predlagatelje, in sicer za S.Z., J.P. ter V.H. pa je sodišče prve stopnje pravilno ugotovilo, da niso kandidati, niti se niso izkazali kot predlagatelji kandidatov in zato ne morejo biti predlagatelji v kolektivnem sporu zaradi razveljavitev volitev, saj po 53. členu ZSDU lahko zahtevajo sodno presojo le kandidati in predlagatelji. Zato je predlog S.Z., J.P. ter V.H. neuteemeljen. Predlagatelji se v pritožbi neuteemeljeno sklicujejo na "skupinski interes" oziroma na to, da so predlagatelji predsedniki sindikatov pri delodajalcu. Zakon o delovnih ni socialnih sodiščih (Ur. l. RS št. 2/2004 s sprem. - ZDSS-1) govori o skupinskem interesu, ki ga morajo izkazovati združenja delavcev oziroma delodajalec ali skupine delavcev, v sporih v zvezi s kolektivnimi pogodbami (47. člen ZDSS-1). V obravnavani zadevi pa gre za spor v zvezi z volitvami članov sveta delavcev, torej za spor o sodelovanju delavcev pri upravljanju po določilih 52. člena ZDSS-1. Posebnih določb o udeležencih v tovrstnih sporih ZDSS-1 nima, zato veljajo splošne določbe 45. člena ZDSS-1, ki določajo, da je nasprotni udeleženec oseba, organ ali združenje, proti kateremu je predlog vložen. V volilnih zadevah je po ZSDU je to, kot že navedeno, volilna komisija. Tako je pritožba predlagatelj v tem delu materialnopravno neuteemeljena in tudi ne gre za kršitev iz 14. točke 2. odstavka 339. člena ZPP, kar tudi navaja pritožba.

Pritožba navaja, da 3. odstavek 18. člena ZSDU jasno določa, da se svet lahko izvoli le pod pogojem, če je odločitev sprejeta na zboru delavcev samih. Dejstvo je, da bi morale biti volitve v svet delavcev opravljene najmanj 15 dni pred iztekom mandatne dobe prejšnjega sveta delavcev, ki pa niso bile opravljene, in zato je sodišče utemeljeno smiselno uporabilo določila 17. in 18. člena ZSDU, ko najmanj trije delavci skličejo zbor delavcev zaradi izvolitev sveta delavcev. Poudariti pa tudi je, da navedene kršitve, tudi v kolikor bi bile podane, ni mogoče uveljavljati v postopku po 53. členu ZSDU, ko je nasprotni udeleženec lahko le volilna komisija, torej se lahko v navedenem postopku uveljavljajo le kršitve, ki jih je storila volilna komisija, torej tudi kandidacijski postopek oziroma volitve po poslovnih enotah in število članov sveta delavcev ne morejo pomeniti kršitve iz 53. člena ZSDU. Sicer pa 10. člen ZSDU določa, da svet delavcev sestavlja določeno število članov in je v družbi z več kot 600 do 1000 delavcev to 13 članov, pri čemer se štejejo vsi delavci oziroma zaposleni in ne delavci "z aktivno volilno pravico", kot so to zatrjevali predlagatelji. Aktivno volilno pravico določa 12. člen ZSDU in določa, da imajo pravico voliti predstavnike v svet delavcev vsi delavci, ki delajo v družbi nepretrgoma najmanj šest mesecev, razen direktorja, delavcev, ki imajo sklenjeno pogodbo o zaposlitvi v skladu z 72. členom Zakona o delovnih razmerjih (Ur. l. RS, št. 42/2002 s sprem. - ZDR) ter prokuristov, ki nimajo pravice voliti predstavnikov v svet delavcev. Enako velja za družinske člane vodilnega oseba, ki nimajo pravice voliti predstavnikov v svet delavcev. 13. člen ZSDU pa ureja pasivno volilno pravico in

določa, da imajo pravico biti izvoljeni v svet delavcev vsi delavci, ki imajo aktivno volilno pravico in so zaposleni v družbi nepretrgoma najmanj 12 mesecev. Sodišče prve stopnje je izvajalo dokaze v zvezi z zatrjevanimi kršitvami in ugotovilo, da le-te niso podane, v zvezi s pritožbeno navedbo glede M.P. pa pritožbeno sodišče odgovarja, da iz zapisnika konstitutivne seje sveta delavcev, ki je bila v torek 2. 11. 2010, izhaja, da je bilo ugotovljeno, da je bilo izvoljenih skupaj 13 članov sveta delavcev, pri čemer M.P. ni član sveta delavcev, pač pa iz 2. točke zapisnika izhaja, da je po konstituiranju svet delavcev sprejel sklep, da se: "Za predstavnika delavcev v upravni odbor družbe H.B. d.d. v svet delavcev izvoli M.P.. Izvolitev traja za obdobje štirih let. Član upravnega odbora, ki je predstavnik delavcev, zastopa interese vseh delavcev v okviru pooblastil upravnega odbora v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe". Navedeno pomeni, da navedena eventualna kršitev ni mogla biti podana v času volitev v svet delavcev, pač pa je po konstitutivni seji svet delavcev sprejel sklep glede M.P.. ZSDU ureja sodelovanje delavcev v organih družbe in sodelovanju delavcev pri upravljanju družbe v okviru samostojnih poglavij, in predstavniki delavcev v organih vodenja in nadzora družbe niso voljeni na volitvah v svet delavcev, pač pa po določilih 6. odstavka 79. člena ZSDU predstavnike delavcev, ki so člani nadzornega sveta ali upravnega odbora oziroma njihovih komisij, izvoli in odpokliče svet delavcev in s tem seznani skupščino družbe. Pri čemer pa po določilih 82. člena ZSDU na predlog sveta delavcev imenuje delavskega direktorja kot člana uprava družbe nadzorni svet, predstavnika delavcev za izvršnega direktorja upravnega odbora pa upravni odbor. Torej ne gre za postopek volitev v svet delavcev, kjer je nasprotni udeleženec volilna komisija in zato je omenjena pritožbena navedba neutemeljena in brezpredmetna. Sodišče prve stopnje je zavzelo tudi jasno stališče glede imenovanja "vodilnih delavcev" v smislu navajanj predlagateljev. Pritožbeno sodišče ugotavlja, da je sodišče sprejelo pravilno materialnopravno stališče, da po določilih 12. člena ZSDU nimajo aktivne volilne pravice direktor in delavci, ki imajo sklenjeno pogodbo o zaposlitvi v skladu z 72. členom ZDR ter prokuristi, kot pravi ZSDU, vodilno osebje. To pomeni, da vodje recepcije, vodje služb, vodje tajništva, vodje strežbe in vodje kuhinje ni mogoče šteti pod vodilno osebje v smislu 12. člena ZSDU v povezavi z 72. členom ZDR.

V zvezi s kršitvami 36. člena ZSDU oziroma o trajanju volitev oziroma predčasnih volitev je ugotoviti, da 36. člen ZSDU določa, da volilni odbor lahko v soglasju z volilno komisijo določi, da volivci, ki so na dan volitev odsotni, volijo pred tem dnem, volilni odbor pa določi dan volitev iz prejšnjega odstavka. Strinjati se je mogoče, da po gramatikalni razlagi to pomeni, da predčasne volitve trajajo en dan pred volitvami. Vendar iz namenske razlage besedila 3. odstavka 52. člena ZSDU izhaja, da ni nezakonito, če predčasne volitve trajajo dalj časa (konkretno zaradi "krompirjevih počitnic"), sicer pa tudi ne gre bistveno kršitev iz določil 52. člena ZSDU. Daljšega trajanja volitev tako ni mogoče šteti v smislu prisiljevanja k volitvam, kot to navajajo

predlagatelji, v kolikor volivec ne želi voliti, se volitev pač ne bo udeležil, kar je nedvomno njegova pravica. Prav tako ne gre za kršitev 42. člena ZSDU, ki sicer določa, da so volitve veljavne, če si jih je udeležila več kot polovica delavcev z aktivno volilno pravico, pri čemer ZSDU določa, da je v primeru, če se je volitev udeležila polovica ali manj kot polovica delavcev, mogoče nove volitve izvesti šele po šestih mesecih, pri čemer je izvoljenih toliko kandidatov za člane sveta delavcev, kot je članov sveta delavcev, in sicer so izvoljeni tisti, ki so dobili največje število glasov. Tako glasove, ki so bili oddani v času predčasnih volitev, ni mogoče odšteti in šteti, da volivci niso volili, kot to razumejo predlagatelji, pač pa bi morebiti takšne glasove šteli lahko le za neveljavne, kar pa tudi ne predstavlja kršitve iz 42. člena ZSDU, saj so delavci glasovali. Sodišče prve stopnje je zaslišalo tudi vse predsednike volilnih odborov na različnih lokacijah in po oceni pritožbenega sodišča zavzelo pravilno stališče, da so bile sicer podane določene kršitve, vendar ne gre za bistvene kršitve iz 53. člena ZSDU.

Glede navedb o tem, da so določeni delavci na hodnikih opozarjali sodelavce o možnosti predčasnih volitev, pa se je tudi strinjati s stališčem sodišča prve stopnje, da ne gre za bistveno kršitev. Za takšno kršitev bi šlo le v primeru kršitve 4. odstavka 52. člena ZSDU, ki določa, da delodajalec ne sme v zvezi z volitvami delavcem obljubljati kakršnihkoli koristi, oziroma jim ne sme groziti z izgubo koristi in tako vplivati na glasovanje. Navedeno pa je sodišče ugotovilo, da ni bilo podano, s tem pa se strinja tudi pritožbeno sodišče.

V zvezi s kršitvijo 69. člena ZSDU, ki določa, da ima svet delavcev pravico sklicati zbor delavcev, ki ga sestavljajo vsi delavci v družbi, razen vodilnega osebja, pri čemer je možen tudi sklic po posameznih organizacijskih enotah ali delih delovnega procesa v družbi, pa pritožbeno sodišče navaja, da ne gre za nikakršno kršitev volilne komisije, ki je v konkretnem sporu nasprotni udeleženec, torej je tudi navedeni pritožbeni ugovor brezpredmeten. Pa tudi sicer je, kot je bilo med strankama nesporno, mandat svetu delavcev potekel že predhodno. Ob smiselni uporabi določil 17. člena ZSDU pa tudi v novoustanovljeni družbi lahko trije delavci ali reprezentativni sindikati skličejo zbor delavcev zaradi izvolitve sveta delavcev.

V zvezi z določitvijo o stroških postopka pritožbeno sodišče ocenjuje, da jih je sodišče prve stopnje pravilno odmerilo na podlagi določil 1. odstavka 154. člena ZPP, ki določa, da stranka, ki v pravdi ne uspe, mora nasprotni stranki povrniti stroške

postopka. Sodišče je odmerilo stroške postopka v skladu s predloženim stroškovnikom ter ob upoštevanju Zakona o odvetniški tarifi (Ur. l. RS št. 67/2008 - ZOdvt), in sicer po določilih 13. člena ZOdvt, ki predpisuje, da se pri nagradah v razponu določi nagrada v posameznem primeru po pravičnem preudarku ob upoštevanju vseh okoliščin, predvsem obsega in težavnosti odvetniške storitve, uporabe tujih pravnih virov, posebnega strokovnega znanja z izvenpravnih področij, pravnega specialističnega znanja ali tujega jezika, pomena zadeve ter prihodkov in premoženjskih razmer stranke. V povprečnem primeru se določi srednja vrednost nagrade v razponu, kar je upoštevalo sodišče prve stopnje. Tako je nasprotnemu udeležencu utemeljeno priznalo nagrado po tar. št. 3420 - 1.000,00 EUR, po tar. št. 3421 - 750,00 EUR, po tar. št. 6002 - 20,00 EUR, po tar. št. 6000 - 20,00 EUR ter tar. št. 6007 - 20 % in odmerilo stroške skupaj v višini 2.148,00 EUR. Tako ni mogoče upoštevati pritožbenega ugovora, da bi moralo sodišče pri odmeri stroškov upoštevati tudi dejstvo, da je udeleženec zastopal pooblaščenec zaposlen pri sindikatu s pravosodnim izpitom, ki pa mu sodišče ne prizna stroškov postopka, tako da naj bi upoštevalo tudi stroške sorazmernosti, pravičnosti in ekonomičnosti. Tako tudi ni mogoče upoštevati določil 2. odstavka 38. člena ZDSS-1, ki določa, da če je delavec v postopku sodeloval brez pooblaščenca, ali ga je zastopal predstavnik sindikata, pa v sporu ni v celoti uspel, lahko sodišče odloči, da vsaka stranka krije svoje stroške zastopanja. Ugotoviti je, da predlagatelj v postopku niso z ničemer uspeli, saj je obrazložitev v delu, ko sodišče ugotovi, da so določene kršitve v postopku volitev bile podane, ki pa niso bistvene ne more pomeniti, da so predlagatelj delno uspeli. Pravnomočen namreč postane le izrek sodbe, kjer pa predlagatelj v celoti niso uspeli. Tako so dolžni povrniti nasprotnemu udeležencu stroške postopka in sicer le tiste, ki so bili za izvedbo postopka potrebni (ne pa vseh), kot to določa 155. člen ZPP.

Pritožbeno sodišče na ostale pritožbene navedbe ne odgovarja, ker za rešitev zadeve niso relevantne na podlagi določil 1. odstavka 360. člena ZPP, ki sicer določa, da mora sodišče druge stopnje presoditi pritožbene navedbe, ki so odločilnega pomena, in navesti razloge, ki jih je upoštevalo po uradni dolžnosti.

Pritožbeno sodišče je odločilo, da nasprotni udeleženec sam krije stroške pritožbenega postopka, saj njegov odgovor na pritožbo ni prispeval k rešitvi spora. Odločitev o pritožbenih stroških postopka temelji na določilih 165. člena ZPP.

Zveza:

ZDSS-1 člen 45, 47, 47/2, 52. ZSDU člen 12, 13, 17, 18, 18/3, 31, 31/2, 32, 32/2, 33, 36, 42, 52, 52/3, 52/4, 53, 69, 72, 79, 79/6.